

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 249. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm7251/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hvoorpaa det følgende Vord er som et Svar, og jeg haaber at den christne Mand ei fortryder paa, at jeg lader Taten hvel afstrykke.

Liberne's Tegning.

(En Drøm.)

Jeg drømte: det var Fasten. Jeg var i en stor Stad og gik til Kirke for at høre Fasteprædiken: Tillige syntes det mig at være til Froprædiken, meget tidlig om Morgenen; jeg undrede mig over saa tidlig at gaae i Froprædiken; men ved Drømme er der jo altid Noget underligt, som man ei kan gjøre Rede for eller finde nogen Grund til. Kirken forekom mig meget stor, en Domkirke. Indgangen til den var igjennem og under Taarnet, saa at man ved Indtrædelsen strax kunde overskue den hele store Kirke.

Jeg saae da, hvilket ellers nu er et saare sældent Syn i en Domkirke, alle Stolene paa Kirkegulvet og alle Gangene imellem Stolene, som man siger, propfulde af Mennesker. Og hos dem alle mærkedes en stille og høitidelig Andagt.

Jeg slubede ret ved dette selbne Syn, hvis Høitidelighed end mere forhøiedes, deels ved toende store Lys paa Alteret, hvorfra bispe paa en forunderlig Maade oplyste denne store Forsamling; deels ved en saa ordentlig og stille Sang, som jeg kunde erindre mig at være af Kingos Psalmebog. Ja! jeg kunde grangivelig mærke den Stans, høirmed Menigheden endte, nemlig denne: men Jesus kjendes ei" — Hvortil Choret, oppe ved Alteret med en saa ganske udtrykfuld Stemme svarede: "Thi Stolthed siger: Nei!" — Jeg blev ganske henreven af det, jeg saae og hørte.

Min Dymærksomhed blev nu ganske hen draget til Lykene paa Alteret, hvilke udbredte en saa forundringsværdig Glands over hele Menigheden og Kirken.

Det ene Lys, det største, der stod noget foran eller nærmere, gav fra sig et klarere og renere Skin end det Andet, som og syntes at have været længere tændt. Men det forreste eller nærmeste Lyses Skin et saa forunderligt Skjær, at man ei allene kunde see foran sig; men i dette Skjær, som i et Speil, kunde man tillige see Alting omkring sig og bagved sig. Jeg faldt i stor Forundring her-

